

מטעם 62 לפרשת וארא
רמזים בטעמי המקרא בפרשה

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

לע"נ זק' רבי משה [יהודה] לייב ארבליך ב"ר יעקב מסאסוב, ד' בשבט התקס"ז

לְכֵן אָמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְדֹדְךָ (זרקא מונח סגול) (שמות ו,ו)

רבי יוסף חיים מאסקאוויטש מבאר¹ את המסורה: "לכן אמור לבני ישראל אני ה'. במסורה לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום", ע"פ דברי זק' רבי משה יהודה לייב מסאסוב. חז"ל הסבירו את שני השמות בתחילת י"ג מידות הרחמים (ר"ה י"ז) ה' ה', כאן קודם שחטא כאן לאחר שחטא. ופירש (בספר לחם רב בשם הרה"ק הרמ"ל מסאסוב ז"ע) ביום ההוא יהיה ה' אחד, היינו דבסוף יומיא בביאת המשיח לא יהיו עבירות ואת רוח הטומאה יעבור מן הארץ, וממילא יהיה רק שם אחד כי לא יהיה שם אחר שחטא ע"כ. וזה לכן אמור לבני ישראל אני ה", היינו רק שם אחד. ובמסורה לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום, ובתרגום יונתן 'ואעבדיניה מלאך קיימא בגאולה בסוף יומיא', דקאי על זמן ביאת המשיח ואז יהיה רק שם א' ומוכן המסורה. ע"כ.

ונרמז בטעמים: לְכֵן אָמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְדֹדְךָ (זרקא מונח סגול) הטעמים רומזים לחטא אדם הראשון בהסתת הנחש². כאשר תכלה הרשעה מן הארץ יהיה ה' אחד, אני ה', ולא יצטרכו למידת הרחמים, שימחל על החטא, ויתקיים (ישעיה יא, ח-ט) וְשַׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל חַר פֶּתֶן וְעַל מְאוֹרֵת צִפְעוֹנִי גְמוּל יְדוּ הַדָּה. (ט) לא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל הַר קְדָשִׁי.

שלום המאירי

לְכֵן אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְדֹדְךָ (סגול) (שמות ו,ו)

רש"י מבאר שהגאולה היא בזכות השבועה לאבות, ועתה יודע שם ה', "הנאמן בהבטחתי". **רבי נתן נטע שפירא**, מבאר³ שהאבות רמזים בשלש אותיות י': אברהם הוא סוד יוד שנתנסה ביו"ד נסיונות, יצחק התחלתו יו"ד, יעקב ביו"ד⁴. ע"כ.

ונרמז בטעמים: אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְדֹדְךָ (סגול), צורת **שלש אותיות י'**. הגאולה בזכות **האבות הרמזים בשלש אותיות י'**.

שלום המאירי

¹ **חסדך מחיים**, רבי יוסף חיים מאסקאוויטש, אדמו"ר משאץ, ברוקלין תשע"ו, עמ' רכז.
² הטעם **זרקא רומז בצורתו לנחש**. חטא האכילה מעץ הדעת, בפיתוי הנחש, היה עקב לשון הרע שדיבר הנחש. הסגול, שלש נקודות, רומז על לשון הרע, עליה אמרו בגמרא (ערכין טו עב) כי היא הורגת **שלושה** אנשים: את אומרו, את מקבלו ואת האדם עליו דיברו.

³ **מגלה עמוקות על התורה** - פרשת תזריע (דרוש לפסח) "פסח מצה ומרור לקביל ג' אבות. כ"א (=כל אחד) התחלתו ביו"ד אברהם הוא סוד יוד שנתנסה ביו"ד נסיונות יצחק התחלתו יוד יעקב ביו"ד הרי ג' יודין לקביל ג' עשרונים ג' מצות כ"א כלולה מעשרון עלי' איתמר באברהם (בראשית) מהרו ג' סאים קמ"ח בגי' פס"ח...
⁴ הענין ע"פ סוד.

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

לְכֵן אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְדֹד וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם (מונח רביעי) מִתַּחַת סְבֻלַת מְצָרִים (שמות ו,1)

רבי הלל ליכטנשטיין מקולומיי מבאר⁵ שבטעמים נרמזו הנשאים במצרים:

וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם נקוד מונח רביעי. אפשר הכוונה כאן רמזה התורה מה שאמרו ז"ל⁶ על פסוק (שמות יג,יח) 'וְחַמְשִׁים עֶלְוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם' וחמושים עלו, אחד מחמשה עלו וארבעה חלקים נשארו. וזהו **וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם** אז מונח רביעי, ארבעה חלקים נשארו מונחים במצרים.

לְכֵן אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְדֹד וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם (מונח רביעי) (שמות ו,1)

רבי נתן טע שפירא מבאר⁷ כי ארבע גאולות היו ביציאת מצרים: השכינה, המלאכים, ששים רבוא ישראל, עצמות בני יעקב. ע"כ.

ונרמז בטעמים: **וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם** (מונח רביעי), ארבעה מחנות עתידיים לצאת ממצרים.⁸

שלום המאירי

לְכֵן אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְדֹד וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם (מונח רביעי) (שמות ו,1)

זק' רבי שמואל מאיר הכהן הולנדר מבאר⁹ שמובא בקדמונים (דרשות הר"ן דרוש שמיני) שגלות מצרים כללה את כל הגלויות, וגאולת מצרים כללה את כל הגאולות. ובביאור הענין י"ל, שארבע פעמים היתה בחינת יציאת מצרים: א', כשעלו לארץ ישראל להביא את בנימין. ב', כשעלו שוב להביא את יעקב. ג', כשעלו לארץ עם ארונו של יעקב לקברו. ד', ביציאת מצרים.

וזה י"ל דהוא נגד ארבע הגאולות של ד' גלויות, גלות בבל, גלות פרס ומדי, גלות יון, גלות אדום. ע"כ.

ונרמז בטעמים: **וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם** (מונח רביעי), הוצאה זו מונחת כסימן לארבע הגאולות מארבע הגלויות.

שלום המאירי

⁵ מקרי דרדקי שמות, רבי הלל ליכטנשטיין, קאלאמעא תר"ן.

⁶ ראה רש"י: ד"א חמושים- מחומשים, אחד מחמשה יצאו וד' חלקים מתו בשלשת ימי אפילה.

⁷ מגלה עמוקות על התורה - פרשת תזריע (דרוש לפסח): "ד' כוסות נגד ד' לשונות והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי גם כי ד' לשונות אלו נאמר על גאולת ישראל מצינו ד' גאולות היו שם ב' לפמליא של מעלה ב' לפמליא של מטה. אחד גאולת השכינה שהיתה עמהם בגלות כנודע מהזוהר איש וביתו באו והשנית למלאכים כמ"ש יצאו כל צבאות ה' זהו לפמליא של מעלה. ג' גאולת ישראל החיים שיצאו ס' רבוא רגלי הגברים וטף ונשים. ד' המתים שיצאו משם שלקח משה עצמות יוסף עמו וכן כל השבטים לקחו עצמות אביהם השבטים עמהם וע"ז שייך ד' לשונות והוצאתי על יציאת המלאכים כמ"ש יצאו כל צבאות ה' שלא הי' גביהו רק יציאה לחוד. והצלתי על גאולת ישראל שייך הצלה שאילולי גאלם היו אבודין שם ח"ו וגאלתי גאולת שכינה כמ"ש אשר פדית ממצרים גוי ואלהיו ולקחת שייך על עצמות המתים דאיתמר גביהו לשון לקיחה (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו וכן השבטים וכל זה מרומז בפסוק ואלה שמות וכן חשיב שם יעקב והשבטים גופייהו שמתו שם וזהו השלים שנות הגלות ואח"כ גאולה היתה להם בלקיחה ממצרים".

⁸ ובגאולה האחרונה במהרה יתקיים הנאמר בזמירות השבת: " יצנה צור חסדו קהלותיו לקבץ. מארבע רוחות עניו להקבץ. ובהר מרום הרים אותנו להרבץ. ואתנו ישוב נדחים קובץ. ישיב לא נאמר כי אם ושב וקבץ".

⁹ מהרש"ם הכהן, שמות, רבי שמואל מאיר הכהן הולנדר.